

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. prosince 2019 stížnost obžalovaného J. M., narozeného dne , proti usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 12. prosince 2019, číslo jednací 2T 88/2019 - 2140, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením Okresní soud v Kolíně rozhodl ve vazebním zasedání podle § 72 odst. 1, odst. 3 tr. řádu z důvodů uvedených v § 67 písm. c) tr. řádu o tom, že se obžalovaný J. M. (dále jen obžalovaný) ponechává ve vazbě. Zároveň podle § 71a tr. řádu zamítl žádost obžalovaného o propuštění z vazby na svobodu, nepřijal podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. řádu jeho písemný slib a nenahradil podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. řádu vazbu dohledem probačního úředníka.

Své rozhodnutí odůvodnil tím, že obžalovaný byl dne 11. 10. 2019 uznán vinným přechýny nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, maření spravedlnosti podle § 347a odst. 2 tr. zákoníku mj. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 30 měsíců a pokud jde o další trvání jeho vazby, dle jeho přesvědčení stále trvá vazební důvod uvedený v § 67 písm. c) tr. řádu, tedy obava, že by obžalovaný opakoval trestnou činnost, pro kterou je stíhán. Ta je podložena dlouhodobostí trestné činnosti, pro niž je stíhán, jejím rozsahem a lukrativností, kdy obžalovaný je jen těžko schopn dosáhnout srovnatelných výdělků legální cestou. Tato obava je podle okresního soudu dále podložena skutečností, že stíhaná trestná činnost spadá do zkušební doby podmíněného odsouzení obž. M. v jiné trestní věci a dále do doby, kdy měl vykonávat trest obecně prospěšných prací a žít řádným životem. Dále připomenul, že obžalovaný byl jeho usnesením dne 2. 3. 2019 propuštěn ze zadržení na svobodu při konstatování důvodu vazby uvedeného v § 67 písm. c) tr. řádu za přijetí jeho písemného slibu, nahrazujícího vazbu, jímž se mj. zavázal, že bude žít řádným životem a že se nedopustí trestné činnosti. Zanedlouho poté, co byl takto propuštěn z vazby na svobodu, se měl dopustit další trestné činnosti, porušil tedy slib daný soudem. Nepovažuje za rozhodné, že slib porušil spácháním trestné činnosti jiného charakteru, než pro kterou byl do té doby trestně stíhán. Pokud hrozba vazbou v průběhu běžícího trestního stíhání takovému jednání nedokázala zabránit, nelze připustit nahrazení vazby jiným, mírnějším opatřením předpokládaným trestním řádem, neboť takové opatření není sto vazbu v daném případě nahradit (zajistit dosažení účelu vazby).

Proti tomuto usnesení podal obžalovaný po jeho vyhlášení stížnost, kterou do doby jejího projednání krajským soudem neodůvodnil.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

Předně je třeba uvést, že řízení, které napadenému usnesení předcházelo, bylo činěno v zákonem přepokládaných lhůtách, netrpí žádnými vadami, které by odůvodňovaly propuštění obžalovaného z vazby z těchto důvodů.

Z předloženého spisového materiálu pak lze dovodit, že u obžalovaného i nadále existuje důvodné podezření, že spáchal skutky, kladené mu za vinu odsuzujícím rozsudkem, které vykazují zákonné znaky shora uvedených trestných činů. V tomto směru lze ve stručnosti odkázat na odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Kolíně ve věci samé.

Pokud jde o důvody vazby předstižné, krajský soud se plně ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že u obžalovaného stále reálně existuje tento důvod vazby. Obžalovaný se měl dopouštět závažného protiprávního jednání v souvislosti s drogami, tedy se společensky výrazně škodlivým fenoménem, po dobu několika let. Deklaruje svou nemajetnost, je dlouhodobě bez trvalého legálního zdroje příjmu a od roku 2017, který se kryje s dobou páčání nyní stíhané „drogové“ trestné činnosti, byl opakovaně stíhán a odsouzen pro úmyslnou majetkovou trestnou činnost, která je s ní obvykle spjata (slouží nejen jako zdroj prostředků k obživě nepracujícího pachatele, ale také k získávání drog). Obava, že po propuštění na svobodu bude obžalovaný opakovat drogovou trestnou činnost, pro niž je stíhán, je tak zcela důvodná a není zeslabena ani plynutím času. Na tom nic nemění jím nyní proklamovaná snaha po nápravě.

Krajský soud se ztotožňuje i s tím, že vazební zajištění obžalovaného nelze nahradit jeho písemným slibem obžalovaného či dohledem probačního úředníka, ale ani žádným jiným institutem trestního práva (§ 73, 73 a tr. řádu).

Obžalovaný je osobou výrazně narušenou, nevedoucí dlouhodobě běžný způsob života, nerespektující ve společnosti obvyklá pravidla chování ani její zákony. K jím páchané trestné činnosti je možno uvést, že se zvyšuje jak četnost, tak i závažnost jeho protiprávního jednání. Byť se na něj, vzhledem k ukládání souhrnného či společného trestu nebo s přihlédnutím k účinkům spojeným s výkonem trestu obecně prospěšných prací, jako na odsouzeného hledí jen ve třech případech, nelze přehlížet jeho výrazné sklony k páčání úmyslné trestné činnosti, pro niž stál původně od roku 2017 před soudem 6 x. Korektivní vliv na něj neměly ani dříve ukládané mírnější druhy trestů (peněžitý, zákaz řízení motorových vozidel, odnětí svobody podmíněně odložený, obecně prospěšné práce). Nyní stíhané trestné činnosti se měl dopustit dokonce v době, kdy měl vést řádný život a vyhovět uloženým podmínkám trestu odnětí svobody podmíněně odloženého, jakož i vést řádný život a vykonávat trest obecně prospěšných prací. Vše umocňuje i jeho ovlivňování svědkyně (viz shora) poté, co byl propuštěn ze zadržení na svobodu, při konstatování důvodu vazby uvedeného v § 67 písm. c) tr. řádu, za přijetí jeho písemného slibu. To vše svědčí o tom, že s přihlédnutím k jeho osobě, ale i k povaze a závažnosti trestné činnosti, pro niž je stíhán, nejsou žádné další instituty trestního práva dostatečnými k tomu, aby jimi bylo alternativně dosaženo téhož účelu, jako v případě vazby. Tento stav nijak nemění obžalovaným zmiňované možnosti působení jeho matky na něj nebo příslib jeho zaměstnání, snaha vykonat trest obecně prospěšných prací atd., ve vazebním zasedání uváděné.

Vzhledem k osobě obžalovaného a vzhledem k povaze a závažnosti věci, je zřejmá i hrozba uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, potřebná k trvání vazby podle § 71 odst. 2 písm. b), včetně existence okolností uvedených v § 68 odst. 3 písm. d) tr. řádu (viz i obsah výroku nepravomocného odsouzení obžalovaného - uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, odsouzení za působení na svědkyni Š. [REDAKCE], svědčící vůči němu stran drog).

Propuštěním obžalovaného z vazby by také, vzhledem k tomu, co již bylo dříve uvedeno, bylo zmařeno, resp. přinejmenším podstatně ztíženo, dosažení účelu trestního stíhání.

Napadené usnesení bylo shledáno krajským soudem ze shora uvedených důvodů zákonným a stížnost obžalovaného byla proto jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 30. prosince 2019

Mgr. Oldřich Volenec v.r.
předseda senátu